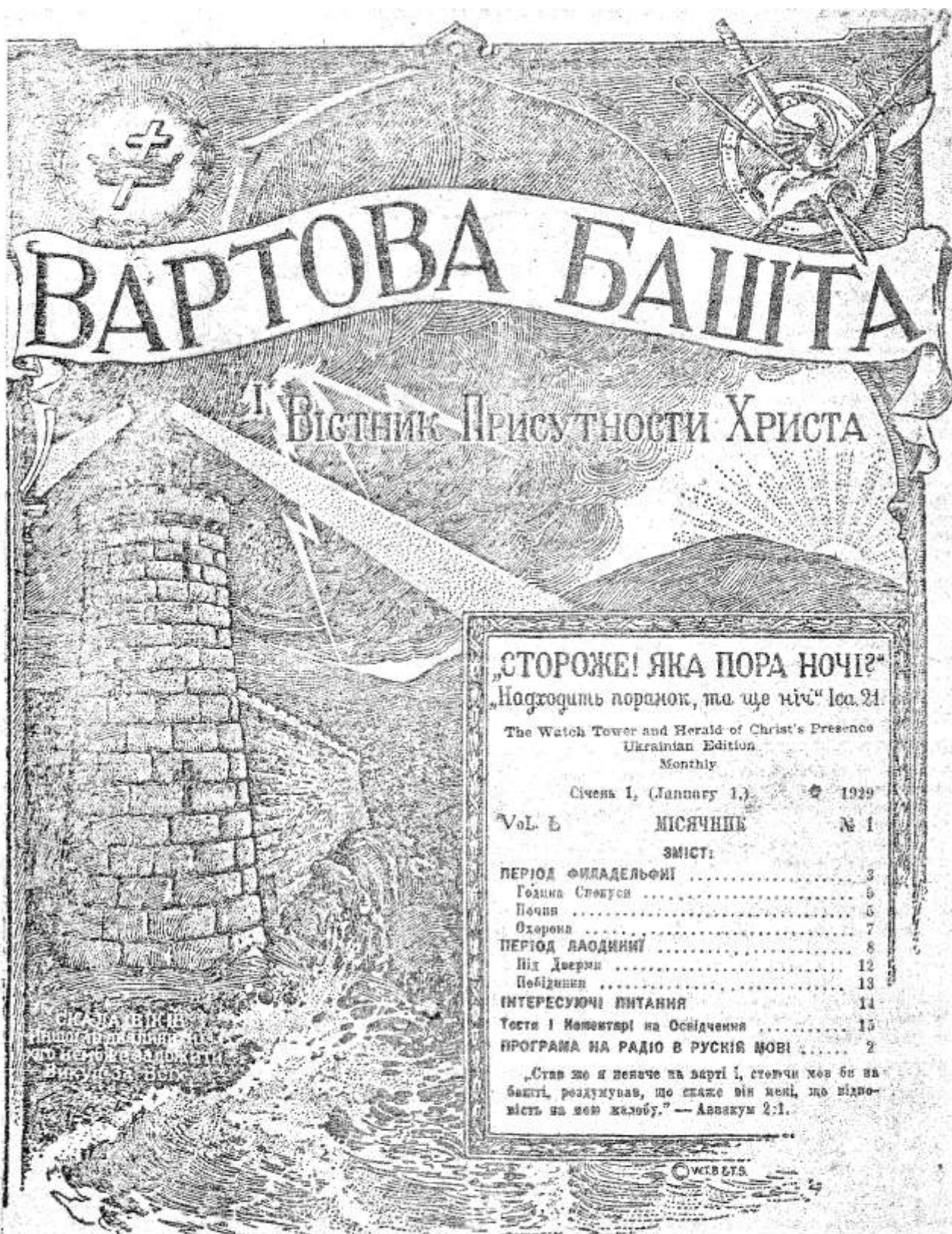

На землі переполох народів у заволоді; чи зересе море та буні [забурені, недовдоволені маси]. І омертвіють людє від страху за доживання того, що прийде на вселенну: сили бо небесні захитаються. ... Як побачите, що се стається, знайте, що Царство Боже близько. Випросяйтесь і підіймайте голови ваші, родуйтеся, бо не близько час викликати вас. — Євангеліє Маттея 24:33, Марка 13:29; Лука 21:25-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

Сей журнал видає Товариство в тій цілі, щоб допомогти людям зрозуміти Божий план. Він поміщує матеріал для систематичного студіювання Біблії і всі його читачі можуть брати активну участь в розбиранні його змісту. Він подає рекомендації дороги подорожуючих бесідників по зборах, і оголошує компанії і подає спрощення в них. Він також оголошує програми для радіостанцій і поміщує відповідний і навчаючий матеріал до пояснення Біблії через радіо.

Він точно тримається Біблій як Божого об'язаного Слова Правди, і стоїть неохотно на основній правді великої жертви викупу, після якої всі доктринальні науки міряться. Він є незалежний від впливу різних партій, сект і людських віросповідань. Він не прибирає тут слова коріння його з наукою поєднання Слова Божого. Він не мішається в жадні суєтності і не поміщує ніяких персональних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО ГОСДА є одиниці справедливий Бог, сотворитель неба і землі, і поробувачий їх від нікі до нікі; що Давид був початком Него творива, котрий опісля стався чоловіком; що Він тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана всяка слава на небі і на землі.

ЩО БОГ сотворив землю для людей, і Він створив совершенного чоловіка на ній; що чоловік докорівно переступив закон Божий і тому був заслужений на смерть; що через Адама гріх усі люди прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб міг стати викупителем людей; що Він дав свою життя в жертву за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вознісся на небо і представив вартість жертви чоловічності, якої йому викупу за чоловіка.

ЩО через цю велику жертву Бог, через Христа, вибрав з між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що місія церкви є ступати слідом її Господа Ісуса Христа, приображуватися на подобі Него, давати свідчення в імені і славі Божій, і остаточно бути прославленою в Ісусом Христом в його царстві небеснім; що Христос, голова і тіло, становить „наслідок Авраама“, котре буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ вже скінчився; що Господь Ісус повернувся і є тепер присутній; що Бгова посланці Ісуса Христа на своїм престолі і велить усім народам слухати Нього.

ЩО НАДІЯ всіх людей лежить в тім, що Христос у своїм царстві приверне людей до совершенного стану; і що під час царювання Христа кожний чоловік буде мати нагоду стати на пробу в життя, і ті, що будуть послухні, отримають вічне життя і щастя.

ВИДАВЦІ:

Wartowa Bashta

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
157 ADAMS STREET ... BROOKLYN, N. Y. U. S. A.

Заряд:

В. Ф. Рутерфорд
В. Е. Ван Амбург

Президент
Секретар і скарбник

Редакційний комітет:

В. Е. Ван Амбург, В. Гемрі, Р. Г. Барбер, Е. Я. Коварт.
Бюра в інших краях:

FOREIGN OFFICES: British: 34 Craven Terrace, London, W. 2, England; Canadian: 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario; Australian: 495 Collins St., Melbourne, Australia; South African: 6 Lelie St., Cape Town, South Africa. Please address the SOCIETY in every case.

Предплати на Вартову Башту річно вносять в Злучених Державах 1.00, в Канаді і інших краях, 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Південній Африці, 7 ш. Предплату в Злучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер або банковий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці і Австралії Предплату треба вислати лише до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для вісних, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажають його читати, вислано даром, если є се попросити.

Уваг для предплатників! В нас є такий звичай, що не вислано спеціального повідомлення, що отримали належність, ані не повідомляємо, що предплата скінчилася, а тільки зазначаємо се на обід адреси один місяць наперед.

Entered as Second Class Matter at Brooklyn, N. Y. Postoffice.
Act of March 3, 1879.

КНИЖОЧКА ДОБРОБУТ ПЕВНИЙ

На нашій мові ще лиш вийшла з друку, нова книжочка котра написана Судією Рутерфордом, є дуже цікавою, котра містить в собі посланство надії і потіхи обитцям Бога Глоби, що нічний добробут є певний. Вона показує на теперішні огни-тарчі на чини, в якіх спеці вони гноблять людськість і дає доказ в вісний добробуті, котрого всі люди заслугоють в недалеких часах на звільненні їх з цієї гасети злого. Коштує тільки 10 центів.

ПРИЯТЕЛЬ ЛЮДЕЙ

Що лиш вийшла з друку на нашій мові нова книжочка котра є велико цікавою, для людей котрі бажають довідатися що Бог Глоба є великий Добродій і Приятель людей. А що сатана або диявол є правдивим ворогом людства, що він є невидимий, але силою свого злого впливу він кермує всі справи народів. Він є великий гнобитель і вживає до своєї роботи самозлюбних людей. Але що кінець його гноблення вже недалекий! Що Бог обіцяв, що прийде час і Він буде благословити всіх людей на землі, де люди вживають свободи, миру, добробуту і щастя. Коштує тільки 5 центів.

Виклади котрі будуть надані в Рускій мові є дуже цікавими, всі брати котрі розуміють по Руску є прошені наставити своє радіо на найвище подану станцію:

WWVA—Kilocycles 1010, Meters 293.9, Watts 250
Wheeling, W. Va.

Перед розпочатком кожного викладу і на закінченні буде спів і музика, в яких як слухає:

На 13-го січня, 1929 року, в годині 2:00 по полудні, через бр. Н. Даруза, на тему: ДОКАЗ УСТАНОВЛЕННЯ ЦАРСТВА БОЖОГО НА ЗЕМЛІ.

На 10-го лютого 1929 року, в годині 2:00 по полудні, через бр. В. П. Науменко, на тему: ВІЗВОЛЕННЯ ЛЮДЕЙ З НЕВОЛІ.

На 10-го марца, 1929 року, в годині 2:00 по полудні через бр. К. Свирида, на тему: ЧОМУ БОГ ЗВОЛИВ ЗЛО НА СВІТІ?

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

Рік L.

Січень 1, (January 1,) 1929

№ 1

Період Філадельфії

«І ангелові церкви, що в Філадельфії, напиши: Се глаголе Святий, Правдивий, що має ключ Давидів, котрий, відчиняє, і ніхто не може зачинити, і зачиняє, і ніхто не відчинить.» — Відкриття 3:7. Н. С. А.

ЄГОВА є Отцем церкви. Церква складається з людей викликаних зі світа. Ісус Христос є головою церкви, що є Його тіло. Дух або сила Єгови промовляє до Його церкви через возлюбленого Сина, Ісуса Христа. Бог Єгова дав Ісусу Христу одкриття, котре Він мав показати своїм слугам, що становлять членів Його церкви. (Відкриття 1:1) Ісус сказав Йоанові, своєму слугі, записати те одкриття, щоб Його брати у властивім часі могли скористати з нього.

Бог поділив роботу або діяльність церкви на періоди або епохи часу. У кождім періоді часу Він дав відповідну вість до голошення. Протягом сих періодів вибиралися члени церкви і Ісус Христос був зі своїми членами. Він сказав: „Ось я з вами по всі дні, до кінця світа.“ (Маттея 28:20) Се є обітниця для всіх членів взагалі. Можна сподіватися, що декотрі члени на землі будуть переживати більше чим одну епоху або період церкви, але одиниць не можна брати тут під розвагу, тому що Господь ділає із своєю церквою в цілості, яко з одним тілом.

У сім числі Вартової Башти беремо під розвагу період церкви Філадельфії а в іншій місци будемо розбирати період церкви Лаодикийської.

Ім'я різних періодів помагає нам пристосувати факти до пророцтв. Тут подаємо переконуючий доказ, що період Філадельфійської церкви сходиться з роботою Ілії і що період Лаодикийської церкви, знов сходиться з роботою церкви, котру представляв Елісей. Если се правда, тоді можемо бачити, що декотрі одиниці будуть брати участь в роботі в обох періодах або епохах.

Зараз перед періодом Філадельфійської церкви, був період церкви Сардійської. Де хто пояснює слово „Сарди“, що воно значить „пісня радости“ а часом „то, що остається“. Обидвоє пояснення здається є властиві. Підчас

періоду відсвіження, що прийшло з реформацією, залунала „пісня радости“ із уст тих, що відорвалися від папства. Однак, многи, що сталися Протестантами, незадовго знов злучилися з сатанською організацією, через їх замішання в політику. Менше число, що осталися вірними Господу, зачали роботу в періоді Філадельфійської церкви.

Десь около 1874 року кількох одиниць, таких як Мудий, зробили напружені зусилля голосити спасення через кров Ісуса Христа. Скоро по сім вірні помазанці Господні, між ними і брат Росель, зачали голосити другу присутність Господа. По сім наступило привернення головних доктринальних правд, котрі були заховані через довгий час, задля господарки ворога. (Малахія 4:5; Маттея 17:11) Писання і факти сильно попирають заключення, що період Філадельфійської церкви зачався десь около 1874 року і скінчився около 1918 року, і що період Лаодикийської церкви зачався около 1919 року і ще тепер не є скінчений.

Єгова дав натхнення відкриття Ісусу Христу, і приказав Йоанові написати його для ангела або післанця церкви. Той вірний післанець, яко представитель Божий, мав розголосити припоручену йому вість. Переднійше була подана сугестія, що сім одиниць становили сім ангелів до церкви і що Йоан був один з них. Але таке заключення не є поперте в св. Письмі. Протівно, всі помазанці разом, котрі ділають вірно під проводом Голови Ісуса Христа, становлять того післанця у кождім періоді церкви. Коли Господь має розголосити якусь вість, тоді Він припоручує сю вість своїм вірним помазанцям. — Ісаї 42:1; 43:10-12; 61:1-3.

Усе добро Господнє, що представляє всі інтереси царства, були поручені всім Його слугам. У сих інтересах царства є заключені привілії і відвічальности бути Божим післанцем в справах царства. (Луки 19:13-21) Декотрі з помазанців були вірні а декотрі ні. Отже тут

мусять відноситися до тих, що остануться вірними помазанцями, що будуть становити того післанця або „ангела“, котрий говорить до всіх членів церкви. Ті, що мають віру, ті і мають уха до слухання, такі і радісно слухають, що Господь говорить до церкви. — Галат 3:2.

“Слово „Філадельфія“ значить „братерська приязнь“ або „братерська любов.“ Протягом періоду церкви Філадельфії, від початку аж до кінця, роблено приготування зібрати святих Єгови, котрі увійшли в угоду з Єговою через жертву. Сила, що потягала їх до купи, був дух Господень, котрий вони показали до Голови і до кожного члена тіла Його. (2 Коринтян 5:14) У тім періоді кожний бесідник, в церкві, а особливо брат Росель, робив великий натиск на любов до братів. У сім самім періоді часу номінальні церкви зробили велике старання, щоби злучитися в тісніший союз. І усім періоді часу кукіль був зв'язаний в снопи на знищення, і в тім самім часі „пшениця“, згадана у приповіді, зближалась до себе приготувавшись до царства.

“Апостол Петро у своїм листі до помазанців подає кільнацять вказівок, яко свою пораду, щоб їм помочи виконати услів'я угоди через жертву. Одну з цих вказівок перед останною він подав „братню любов.“ Сю любов звичайно називають „Філадельфійська любов“, тому що вона відноситься до братерської любови. У Грецьким письмі то слово походить від „філію“. Тоді апостол далі показує, що найвищий ступінь любови є „агапі“, що значить бути цілковито відданим Господу і безсамолюбства виконувати Його прикази. Се вже аж Господь прийшов до свого храму 1918 року, як церква зрозуміла перший раз значіння слова „агапі“. Тоді ся любов сталася правдивою і рішучою пробою для всіх тих, котрі називали себе послідователями Христа. Сю любов можна показати лиш через свою ревність в справах царства поручених кожному помазанцеві. Робота припоручена підчас періоду Філадельфії, була вірно виконана Божими помазанцями. Але по сім мусіла наступити більша робота і церква мусіла піднятися до вищого ступення і до непохитної служби для Єгови. Аж тоді появилася останок і вийшов наперед.

“Під час періоду Філадельфії, від 1874 року до 1918, для церкви були привернені десять головних правд, „Се глаголе Святий і Праведний.“ У тім періоді Ісус Христос привернув своїй церкві правду, котра була через довгий час мейсна і закрита від вірних.

“Ісус Христос ставши наслідником царства через Давидову угоду, посідає також „ключі Давидові“, котрими Він отворає помазанцям нагоду для голошення повість о царстві Божім;

і Він отворивши двері ніхто не може заперти їх. Реформація, що була перед періодом Філадельфії, була захоплена злим впливом світа, але в часі періоду Філадельфії вже Господь був присутній і тримав двері отворені, щоби помочи розголосити вість о пляні спасення. Від того часу вже головні правди не можуть бути опоганені через вплив фальшивих учителів і їх фальшиву науку. В тім періоді часу Господь замкнув двері для номінальної церкви представляти Його, і більше ці двері ніколи не будуть отворені.

“Коли Ісус був на землі, Він дав приповідь у котрі Він сказав: „Нехай ростуть обое до жнив, а в жнива я скажу жінцям: Зберіть перш кукіль та повяжіть у снопи, щоб спалити, а пшеницю зложіть у клуні в мене“. (Мат. 13:30) Правдиві і фальшиві росли аж до жнив, що зачалися з початком Філадельфійського періоду. Проголошення правди заставило номінальні церкви, представлені через кукіль, лучитися в снопи. Вони злучили всі свої сили, щоби спротивитися правді. Приповідь сповнилася і кукіль згорів був знищений символічно сим, що вони раз навсегда втратили привилей бути в царстві.

“Господь Ісус знає своїх послідователів і потішає їх словами, кажучи: „Знаю твої діла; ось дав я перед тобою незачинені двері, і ніхто не може зачинити їх; ти малу маєш силу, а схоронив моє слово, і не відіркся імені мого.“ (Одкрите 3:8) Се не могло представляти вхід до царства, а радше двері нагоди до праці на землі, щоб прославляти Бога. Такі двері нагоди можна вважати, що вони ведуть до царства, тому що лише ті, що сповняють заповіді Господні, будуть мати щедрий вхід до царства.

“Підчас періоду Філадельфії, церква дістала назад „віру святим раз передану“. Вірні дотримували свого слова через вірне і щире голошення правди другим. Вони не награбили знання в голову і опісля відмовилися вжити його на славу Господню. Хто поступив такою дорогою, той загубив свою силу і відпав. В гармонії сього заключення наводимо пророцтво наперед написане: „Бо уста (не голова) священникові мають перестерігати знання і з уст його ждуть люди закону.“ (Малахії 2:7) Підчас періоду Філадельфійської церкви, провідники були представлені через священників. Сі провідарі мали привилей служити другим людям і сі що мали уха до слухання і були покійного серця скріпляли свої сили. Тому то Господь говорить до церкви Філадельфії: „Ти малу маєш силу“. Господь дав велику міру сили своїм послідователям у наступаючій періоді церкви, котра була представлена через Елісея.

“Правдиві послідувачі Ісуса Христа сильно трималися правди, що Ісус Христос є Сином Божим, а не що Він рівний Богу; що Він є Відкупителем людства через свою проляту кров; і що одинокий спосіб спасення є через кров Христа. Сі вірні не заперлися Христа, але проповідували про Його ім'я і голосили Його другу присутність. Вони мужньо відперали теорію еволюції і вислу критичну і проповідували „Христа і Його розп'ятого.” Тому Господь признав їх роботу і висказав своє задоволення; і тоді говорить до них.

“Ось я дам, що деякі із зборища сатаниного, котрі зовуть себе Жидами, та ними не є, а брешуть: ось я зроблю, щоб вони прийшли, і поклонилися перед ногами твоїми, і пізнали, що я полюбив тебе.” — Одкрите 3:9.

“Підчас періоду церкви Філадельфії брат Росель і многи його співтовариші вірно голосили вість о правді. Брат Росель навіть був особливим предметом наруги і критики через духовенство і других проводарів в номінальних церквах. Сі, що вірно співтоваришили з ним, також були критиковані і висміяні. Духовенство уважало себе за Жидів, що значить, що вони зачисляли себе до Божої царської родини. Вони висміювали правдиву науку о царстві і часто шуткували собі називаючи його: „Пастор Росель і його мале стадо.” Але Ісус каже, що вони не є Жидами (членами царської родини); вони брешуть, тому що вони є дітьми їх отця диявола, котрий є отець брехунів.” (Йоана 8:44) Такі ругателі є ошуканцями. Вони вивчилися в теологічних школах теології, але не правди; там вони були вишколені в дипломатії і се зробило їх дозрілими брехунами. Вони є ворогами Христа, і всі вороги Його будуть підніжжєм Його. (Псалма 110:1) Сі, еси схотять поклонитися, мусять поклонитися перед ногами Його і в соромі признатися до помилки.

Година Спокуси

“Дальше Ісус говорить, що на світ приходить короткий але дуже критичний час, котрий буде великою пробою на всіх мешканців землі. Однак Він обіцяв, що вірні будуть захищені в безпеченстві підчас тої проби. Ся охорона буде не задля їх великого знання, ані тому що вони займають якусь важну позицію в церкві, але задля їх вірності. Ісус каже: „Яко ж хоронив еси слово терпеливості моєї, то й я тебе схороню від години спокуси, що має прийти на цілу вселенну, спокусити домуючих на землі.” — Одкрите 3:10

“Терпеливість значить постійне і витривале виконання обов'язків наложених на Християнина через усливля Його угоди. Се значить

„терпіти лихо яко добрий воїн”, і треба чинити се з радістю в серцю, знаючи, що він іде доброю дорогою і що се є вгодно перед Богом. Християнин може бути незадоволений другим, але він ніколи не знеохочується в службі Господній. Сі, котрих Господь признав, що терпеливо берегли Його Слова підчас періоду церкви Філадельфії, мусять і по сім хоронити то слово вірно, щоб їм знаходитися в безпечнім місці.

“Господь Ісус ясно сказав, що признані ним мусять указати терпеливість. Він бо терпеливо зносив дорікання грішників, і своїм послідувачам Він радить так само робити. (Жидів 12:2,3) До своїх послідувачів Ісус сказав: „У терпінню вашому досягніть душі ваші.” (Луки 21:19) „Хто ж видержить до останку, той спасеться.” (Маттея 10:22; 24:13) „Щож у добрій землі, се ті, що вислухавши слово, в серці широму й доброму держать, і дають овош у терпінню.” (Луки 8:15.) Апостол також, будучи під впливом св. духа, радить Християнинові бути терпеливим. „Любов... все терпить.” 1 Коринтян 13:7) „Коли терпимо з ним і царювати мєм.” (2 Тимотея 2:12) „Терпінне бо вам треба мати, щоб волю Божу вчинивши, прийняли обітованне.” (Жидів 10:36) „Тим що терпеливостю в доброму ділі шукають слави, та чести, та нетління - життя вічне.” (Римлян 2:7) „Хтож хоронить слово Його, істинно в тому любов звершена.” (1 Йоана 2:5) Зміст Його обітницї є, що Він не заховає їх від спокуси, але що Він буде берегти їх справ серед спокус задля їх вірності і пильності в Його справах.

Почин

“В 1918 році прийшла година великої проби. Ісус зробив натиск на се, коли Він сказав: „Ось іду скоро; держи що маєш, щоб ніхто не взяв вінця твого.” (Одкрите 3:11) Коли Він говорить тут о своїм скорім приході, то певністю, що Він відноситься до свого приходу в храм. Ціль Його приходу до храму є суд. (Псалма 11:4,5; Малахії 3:1-3) В 1914 році Бог посадив свого Царя Ісуса на свій престолі. (Псалма 2:6) Тоді наступила велика боротьба на небі і сатана був скинений з неба на землю. (Одкрите 12:9) Опісля прийшла велика проба на всіх мешканців землі так, як Господь предсказав: „Горе живучим на землі і на морі, бо зійшов диявол до вас, маючи великий гнів; знає бо, що короткий йому час.” Се був час проби на андиму часті сатанської організації, і на сих, що називали себе Християнами. В тім часі останок був на землі так, як і Ісус був у світі, але не зі світа.

“Від того часу виринуло питання: Хто є Бог?

Усіх тих, що признавали себе за послідователів Христа, повідомлено їх, щоб вони „вибрали тепер кому хочуть служити." Від того часу повідомлено людям о значінню світової війни, голоднечі, поїстех і землотрусів, і о переслідуванню християн, що пізніше наступило. „І проповідувати меться євангелія царства по всій вселенній на свідкування всім народам." (Маттея 24:14) Ся вість застановила думати людей на землі. Всі ті, що дійсно вірили, що Єгова є одинокий правдивий Бог, що Христос є Царем, і що прийшов час на знищення злого а установлення справедливого правительства, всі що з любови віддалися Єгови, сей час заявили себе по стороні Господа. Сі радісно вхопили за вість і голосили й другим. Тому що вони були в такій стані серця, Господь признав їх завірних. Сі що не були терпеливі в його Слові і не несли труду, не могли встояти в пробі, спотекнулися і впали. Прихід Господа до Його храму зазначив початок гадани великої пробі. Тоді Він прийшов, як цар і заложив Угольний Камінь вічності. Многі що визнавали Його, відкинули Його. Тут Він стався каменем спотикнення так, як Він се передсказав. (Ісаї 8:14,15) Номінальні Християни, яко один дім, цілковито впали і отверто злучилися з сатанською організацією, і навіть многі, що вийшли з системи і признавали правду, також упали в тій пробі. Але сі, що схоронили слово терпеливості Його, Господь підтримав їх у сій годині спокуси і вони сталися останком. Такі були приведені під ризи справедливості о котрі постарався Єгова і котрі символічно представляють признание. Вони були одягнені в одіж спасення, чим вони відрізняли себе яко діти Божі. Господь беріг їх і ще далі береже даючи їм піддостатком праці в справах Його царства. Се захистило їх від ушкодження і схоронило їх від нещастя. Сі що осталися вірними і були взяті у тайний пробутток Всевишнього, і перебуваючи там, вони є забезпечені від усякого лиха. Як Бог охоронив Елисея коло Дотаїмі, коли він був окружений Сирийцями, так Господь і тепер хоронить останок, котрий є окружений ворогами, так довго, як довго вони будуть вірно представляти Його.

“Св. Писання і факти показують, що Господь мав прийти, і прийшов до свого храму перед закінченням періоду філадельфійської церкви; тому Він сказав до своєї церкви: „Держи, що маєш, щоб ніхто не взяв вінця твого." Сі слова не значуть, що кожний одиниці в тій часі був приписаний вінець. Тут Він лише нагадує, щоби не стратили то в чім хтось працював. Отримання вінця життя залежить, як сильно він тримається того, в чім працював. В гармонії сього є написано: „Глядіть на себе,

щоб не згубити нам, сего в чім ми працювали, а щоб нагороду повну прийняли." Англійський переклад (2 Йоана 8) Се були необачні дівиці, що не гляділи добре того, в чім вони працювали. „Тоді уподобиться царство десяти дівчат, що взявши каганці свої, вийшли назустріч жениха. Пять же з них були розумні, а пять необачні. Розумніж узiali олію в пляшечки свої з каганцями своїми." (Маттея 25:1,2,4). Сі необачні дівчата полишили свою першу любов і ревність в службі Господній. Мудрі дівчата мали в собі олій радости і тому зрадо-стію і енергічно служили Богу. Писання показує, що вінець життя отримають лише ті, що будуть обачними і будуть вірними аж до смерті. Втрата вінця буде показана ще з сього боку заслони через відобрання обов'язків Господом, і то в часі роблення переліку з Його слугами. „Візьміть же від нього талант, та дайте тому, що має десять талантів." — Мат. 25:28.

“Прихід Господа до Його храму зазначив початок пробі, відділення мудрих від необачних дівиць, появлення останка, і тоді зближення час викинути з приставництва класу представлених через Себну а дати власть класі представлених через Еліякіма. До того часу всі, що вважали себе за дуже важних, а не дуже дбали за Господню роботу, думали що їх позиція є певна. Сі що щиро і енергічно хоронили Господнє Слово, сим Господь дав привилей і відвічальність представляти Його. — Ісаї 22:15-25.

“Період від часу заборання Іллі до початку активності Елисея можна порівняти до періоду від великої пробі в 1918 році аж до активності церкви, що забрало більше чим один рік. Як Елисей стояв над водою і чекав, щоби перейти, так і церква була без активності якийсь час по великій пробі в 1918 році. Той час здається зазначив кінець періоду Філадельфійської церкви. Если се правда, тоді напевно можна заключити, що декотрі одиниці з церкви Філадельфій перейшли в період Лаодикийської церкви. Отже, тому що Господь мав не задовго закінчити період Філадельфійської церкви, для того се було намісци Йому казати: „Ось, іду скоро." Незадовго Він мав прийти до свого храму в цілі суду і обіцяв, що всіх вірних зробить стовпами храму Божого. „Хто побідить, зроблю його стовпом в храмі Бога мого, і вже не вийде геть; і напишу на ньому імя Бога мого, нового Єрусалиму, сходящого з неба від Бога мого, і імя мое нове." — Одкровення 3:12.

“Бог приказав Мойсейові, при будованню намету, зробити щоби двері висіли на п'ятих стовпах і завіси на чотирьох. (2 Мойсея 26:31-37) Слово піддає мисль, що він щось підтримує на сталім місні. Здається, що слова Гос-

пода значуть, що храм від того часу стався постійною Божою організацією, і ті що побідають і будуть признані Господом, стануться частию тої організації і вони будуть підпирали і підтримували сю організацію через вірне представлення її, і чинячи се, вони більше вже не вийдуть. Сі слова як раз сходяться з описом пророка Ісаї про останок. В 1918 році прийшла досвідчаюча проба, і много відойшли від правди. Сі що вірно заховали Слово Господа, і котрі були вірні і правдиві до Його імя, таких Господь схоронив в часі проби і привів їх і помістив їх у свої організації. Його Слово говорить про них: „Все в храмі Його - все говорить: величчє!” (Псалма 29:8) Такі вірно і радісно підпирають Господню організацію яко стовпи храму. Чинячи се вони не вийдуть більше, тому що „Вповаючи на Господа подібні горі Сиону, що не хитається і вічно перебуде. Кругом Єрусалиму гори; так і Господь кругом народу свого, від нині по віки.” — Псалма 125:1,2.

“Божа організація є тепер установа, і Він схоронить її і від тепер не дозволить Сионові терпіти шкоди. Всі члени храму промовляють: „Благословенне імя Господне від нині по віки вічні.” — Псалма 113:2; Ісаї 12:4.

“Господь Бог назвав своїм імям храм, що збудовав Соломон, котрий приображував більший храм чим се. Для того Ісус сказав до побідників: „Напишу на ньому імя Бога мого, і імя города Бога мого, нового Єрусалиму.” Сей знак показує, що вони є членами храму і дітьми Божими і є членами Його організації, що вони мають довіре в Єгови і довіре Єгови; і що вони будуть свідками про Його імя, яко вірні і стали члени його організації. Сі слова означають, що хто носить імя Єгови, такий має за собою Його силу і попертя і розуміє Його ціль і значіння Його імя. Отримати імя міста або організації, що зійшла з неба значить, що такі є членами Його царства або правительства, і вони є актуально заняті у вірнім представництві Його правительства. „Імя ж городу з того дня буде: Там Господь.” — Езекиїла 48:35.

“Тоді Господь додає: „І на пишу на ньому імя моє нове”. Коли Господь Бог вислав свого возлюбленного Сина царювати, Він сказав до нього: „Ти священник по віки по постанові Мелхизедека.” (Псалма 110:4) Вірні, котрі є членами храму, будуть носити імя „царське священство.” Се значить, що коли вони будуть вірні аж до кінця, вони отримають корону життя і будуть вічно з Господом виконувати заміри Єгови.

“В коротці справа виглядає так: Період Філадельфійської церкви зачався з початком другої присутності Христа в 1874 році і закін-

чився коли Господь прийшов до свого храму. Тоді зачався суд над духовим Ізраїлем, і сі що доказали вірність до Бога і Господа Ісуса Христа були названі останком. Сих привидено підризи справедливості, що значить, що вони були признані; були одягнені в одіж спасення, чим вони були відзначені, яко члени храму; і привидені в тайний пробутток Всевишнього, і всіх обставинах вони є безпечні так довго як вони остають вірними. Се значить, що вони будуть хоронити Слово Боже і вірно представляти Його справу яко члени храму. Такі перейшли з періоду Філадельфійської церкви до періоду Лаодикийської церкви. Отже виходить, що декотрі одиниці ще живуть в тілі, котрі були в Філадельфійським періоді, тепер тішуться Господніми благословенствами в церкві Лаодикийського періоду. Сих Господь хоронить від години спокуси і нещастя і буде хоронити, если вони будуть вірні і правдиві до їх Отця і їх Відкупителя. „Блаженні мертві, що в Господі вмирають від нині. Так глаголе дух, щоб упокоїлись від трудів своїх; ділаж їх ідуть слідом за ними.” (Открите 14:13) Хто від тепер буде вірний аж до кінця, земської подорожі буде сейчас взятий до приготавного йому місця де він буде далше служити Єгови царюючи з Христом, і буде брати участь у благословенню всіх племен землі.

Охорона

“Факти показують нам, що при закінченню періоду Філадельфії а з початком періоду Лаодикийського прийшла година спокуси. Вірний до своєї обітниці Бог схоронив вірних у спокусі, і буде схороняти, як довго вони будуть вірні і з любови віддані Йому. (Псалма 31:23) Зпочатком години спокуси, Господь вилляв свого духа на все тіло, що ззивало імя Господне, і привів останок у свою організацію, на Гору Сион. „Бо тільки на Сионі і в Єрусалимі буде спасенне, — як сказав Господь - та в останках, що їх Господь покличе.” (Йоїла 2:32) Вірний останок був взятий у тайне місце Всевишнього і їх стежка була освітчена Господом. „І тоді засвітить місяць світлом сонця, а світло сонячне буде всемеро ясніше, як світло сімох днів, - того часу, як Господь рани своєму люду перевяже, та погоїть синці, йому завдані.” — Ісаї 30:26.

“Закон або воля Божа, представлені через місяць, стали ясніші для останка; і світло Божого пляну, представлене через сонце, стає чим раз ясніше і заведе вірних аж до совершенного дня. Вірні з Філадельфійського періоду були перенесені до Лаодикийського періоду і були зроблені членами храму. Блеск світла з храму неомильно доказує вірним, що світ скін-

чився, що нове правительство народилося, і що прийшов час голосити новину радості на свідоцтво всім народам. З радістю останок пелітосів в Лаодикийський період співаючи в честь імя Єгови.

ПИТАННЯ

Від кого, і як книжка Одкровення прийшла до церкви? На які часті можна поділити роботу церкви під час Християнської доби? До кого належить обітниця в Маттея 28:20? || 1,2.

Для якої цілі служать імена різних періодів церкви? || 3-5.

Порівняй Маттея 17:11 і Малахія 4:5. Хто становить „ангела“ до церкви? Як кожний ангел отримував вість до голошення? || 6-8.

Покажи період „Філадельфії“ і поясни значіння імя його. Поясни роботу зроблену в тім часі, і наведи писання в доказ, що Господь призвав її. || 9-11.

Як „ключ Давидів“ відноситься до періоду Філадельфії, і що значить „відчиняє, і ніхто не зачинить“ і „зачиняє, і ніхто не відчинить“? Поясни приповідь о пшениці і кукурузі. || 12,13.

До чого відноситься тут „отворені двері“? Як вони були отворені, як уживані, і з якими наслідками? || 14,15.

Як „церква Філадельфії“ віднеслась до світла о другім

приході Господа? Опиши діяльність „зборища сатаниного“ і покажи, як се відрізняло їх від правдивих Господніх людей? || 16-18.

Опиши терпизивість, і покажи зі слова Божого важність її. Які дорогі обітниця були дані тим, що хоронили Його Слова? || 19-21.

Що значить „година спокуси“? З якою головною полісю, і коли вона зачалась? Які великі події були зараз перед тим? Яку вість треба було тоді голосити, і чому? Яку відвічальність і позицію мали вірні в сім і який наслідок був їх послухності? || 22,23.

Поясни „держ, що маєш, щоб ніхто не взяв вінця твого“ і порівняй з приповіддю о „дівчатах“ і „талантах“. || 24,25.

Що приображувало, що Елисей чекав над водою? Що є показано в сім, що він товаришив перше з Ілзею? Що значить „Ось іду скоро?“ || 26.

До кого відноситься Одкровення 3:12? Що треба побілити і чому? Як побілки сталися стовпами храму Божого? Чому вони „не вийдуть більше“? || 27,28.

Що Ісус розумів коли Він сказав напиши імя його (а) імя Бога мого, (б) імя города Бога мого, (в) імя мое нове? || 29,30.

Яке дослідження переходила церква під час переходу від періоду Ілзі до Елисея? Хто ж тоді перейшов в діяльність „церкви Лаодикийської“, і які спеціальні благословенства і привилеї вони отримали? 31-33.

Період Лаодикийі

«І ангелові церкви Лаодикийської написати: Се глаголе Ахін, свідок вірний і правдивий, почин сотворіння Божого.» — Одкровення 3:14.

ЄГОВА дав Ісусові всю силу на небі і на землі при Його воскресенню. Се, однак не значить, що Єгова не лишив собі ніякої сили. Значіння сього мусить бути, що Ісус, будучи головним Виконателем плянів Єгови, був одягнений в повну силу і владу, але Він все ділає в гармонії з Божою волею. Повисший текст попирає се заключення. Слово „амінь“, ужите в сім тексті, є взяте з Грецької мови і значить сильний, довірочний, вірний, правдивий. У старім Завіті слово „амінь“ розуміли, що воно означувало певність, вірність, справедливість, правда. (Ісаї 65:16) Всім тексті бачимо вість. Бог Єгова дав сю вість своєму Синові, котрому Він дав першєство у всіх речах. (Колосся 1:18) Він є почин Божого творива. Прийшов час, що Він, яко Божий начальник, має викінчити нове сотворіння Боже.

„Вірний і правдивий свідок“ є один з титулів, що належить до офіцера Єгови. На підставі сих слів можна гнєсти думку, що під час Лаодикийського періоду, буде даватися велике всесвітнє свідцтво, і що Божі помазан-

ники будуть брати участь в проголошенню радісної новини о царстві для цілого світа. Прославлений Ісус Христос є головою тих свідків на землі, і сі, що є вірні і правдиві і перебувають в Христі радісно співділяють з Ним у даванні сього свідцтва.

Сі помазанники, що були приведені під ризи справедливості і є одягнені в одєжу спасення, мають знак признання і увійшли в радість Господню. (Ісаї 61:1,2) Від того часу, если вони будуть хоронити вірно Слово Боже і радісно сповняти Його прикази, вони будуть перебувати в тіні Всемогущаго і схороняться в тайнім пробутку Всевишнього. Тут як здається є заключені і вірні, котрі перейшли від періоду Філадельфійської церкви і тепер знаходяться в храмі Божім. Вість Лаодикийі не може відноситися до номінальної системи церков, тому що вони відкинули Господа і прийняли Лігу Народів і зато цілковито були відкинені Господом. Безсумніву, що спочатком Лаодикийського періоду було певне число дітей Всевишнього, котрі високо оцінювали їхні привилеї.

Від 1919 року, многи інші прийшли до пізнання правди, і всі сі мусіли бути випробовані. Декотрі з них мають ревність приналежну до синів дому Божого, а декотрі ні. Через якийсь час по приході Господа до храму многи в теперішній правді осталися безактивними. Се вже аж в 1922 році, що церква збудилася до факту, що Божя воля є, щоби на землі оголошувати Царя і царство і спеціально робити натиск, що Єгова є Бог.

“Лаодикийську вість заледво чи можна пристосувати до кого іншого окрім до Божих помазанців. Се заключення можна поперти словами Ісуса: „Я кого люблю, докоряю і караю; будь же ревний і покайся”. Апостол Павло вживає подібні слова, коли писав до церкви. Він каже: „І забули напамин, що до вас, як до синів, глаголе: Сину мій, не гордуй каранням Господнім, ані слабини докорінний від Нього; кого бо Господь любить, карає; і не всякого сина, котрого приймає. Коли карання терпите, Бог до вас такий, як до синів: чи є такий син, котрого не карає батько? Колиж ви пробуваєте без карання, котрого співниками сталися усі, то ви неправого ложа діти, а не сини.” — Жидів 12:5-8.

“Многи з помазанців стратили ревність до Господа, і для тої причини Господь каже: „Будь ревний і покайся.” Чому Господь мав би до когось іншого накликувати бути ревним окрім синів Божих? Чому Він мав би напаминати когось до покаяння або змінення напрям, хіба що через се він прийшов би до повної ласки і гармонії з Богом? Се є повинність кожного помазанця показати ту особливу ревність дому синів. (Псалма 69:9) Се є друга і переконуюча причина, чому вість Лаодикий немогла відноситися до номінальної церкви. Без найменшого сумніву можна заключити, що вість Лаодикий відноситься до тих, що отримали знання теперішньої правди, але не оказались ревними до неї. Господь докоряє їм і карає їх, бо Він любить їх. Если би вони покалялись і стали ревними, Він признав би їх. Отже сі, до котрих Він говорить, є виставлені на пробу.

“Слово „Лаодикия”, як його пояснюють різні авторитети значить „справедливі люди” (Курден); „справедливість людей” (Сронг) і „суд людей.”

“На підставі світла і знаних подій від коли Господь прийшов до свого храму, здається, що се було б більше на місце пояснити то слово „Лаодикия” і значіння, його так: ‘час суду і справедливости для Божих вибраних людей’ або іншими словами сказати, суд і справедливість для тих, що були зачаті св. духом. Се є в тім періоді, що Господь вимагає повного рахунку від

своїх слуг з поручених їм справ Його царства. Се заключення є також в гармонії з фактом, що Господь є у своїм храмі в цілі судження їх і очищення їх, щоби дім синів міг приносити жертву Господеві в праведності. — Псалма 11:4,5; Малахії 3:1-3.

“„Ангел” або післанець Лаодикийської церкви не може бути одна особа. Господь не припоручив справ свого царства одинці. Се всі члени храму, що прославляють Господа. (Псалма 29:9) Се “Його ноги”, що розносять веселу новину і возвіщають о спасенню, і всім зачатим зі святого духа проповідують: „Зацарював Бог твій!” Вірний останок становить сторожа в Сионі, і бачить око в око і підносить голое свій і разом прославляє Єгову. — Ісаї 52:7,8.

“Отже той післанець складається з вірної і ревної громади членів тіла (Христового), котрі свідкують про Ісуса Христа і прикладають найкрасші старання, щоби дати свідчення на землі після Божих заповідей. (Одкриття 12:17) Вони проповідують одні другим і їх братам, домівникам віри на землі. Вони є представителями членів тіла Христового, несуть свідчення всім, що мають уха до слухання. Отже післанець Лаодикий складається з вірних послідователів Христа, Його тіла.

“Треба пам'ятати, що вість до Лаодикийської церкви, як і до всіх інших церков, є пророчеством, тому що воно говорить про те, що „має скоро настати.” Пророцтва не можна розуміти ясно аж поки воно не зачне сповнитися. По розпочаттю Лаодикийського періоду 1919 року, многи людей пізнали правду і посвятилися чинити волю Божу. Всі такі мусять бути випробувані. Се вже аж 1922 року робота свідства взяла ширші розміри, і від того часу церква, як зорганізоване тіло, зачала виконувати роботу представлену через Елісея.

“У тім часі сповнилося другий раз пророчество Йоїла, котре було вже раз сповнене в день пятидесятниці. „І буде останнього дня, глаголе Бог, виляю я духа мого на всяке тіло; й пророкувати муть сини ваші і дочки ваші, і молодці ваші видіння бачити муть, і старшим вашим сні снити муться; і на слуг моїх і на служниць моїх виляю в ті дні духа мого, і пророкувати муть.” (Діяп. апост. 2:17,18) Перед тим і підчас роботи церкви представленої через Ілію, всю роботу проповідання євангелії робили вибрані старші. Але прийшов час, що ті, котрі прийшли до Сиону пізніше, сталися активними також в проголошуванні вісті о царстві Божім. Молоді люди виїшли на поле служби; поорганізовано збори і зачато систематичне голошення євангелії через одвідування, від дому до дому з більшою ревністю

чим коли будь вперед. Обітниця була дана, що молоді люди будуть бачити видіння в тім часі.

"Видіння" значить ясне розуміння правди; слово "молодці" відноситься до тих, що енергично є заняті в службі Господній. Факти зовсім згаджуються з пророцтвом, що хто пізнав правду в пізнійшій часі, той скорше зрозумів правду, і отримає ясне видіння Божого пляну і своє відношення до Господньої роботи. І сі радісно входили в службу Господню.

"В тім самім часі „старці“ (сі що мали менше духовної ревності) снили сні. Декотрі, що були в правді довгий час, і декотрі що прийшли до пізнання правди в пізнійшій часі, стали думати, що все світло зі Слова Божого було відкрито в минулім часі. Вони розважували собі так: "Ми вже маємо правду, і ми будемо тепер задоволені, если будемо мріяти про будучі благословенства; ми собі розвинемо солодкий характер і будемо готові забиратися до дому." Їх робота була промовляти від часу до часу до збору і часом промовляти до публіки о Божім пляні. Вони не могли бачити різниці між Божою організацією а диявольською організацією; тому вони відказались брати участь відкривати злобу сатанської організації а величати ім'я Єгови. Вони не приносили достойного овочу царства. „Оце ж по овочам їх познаєте їх. Не кожен хто говорить до мене: Господи, Господи, увійде в царство небесне, а той хто чинить волю Отця мого, що на небі." (Маттея 7:20,21) Вони робили але не робили в визначений Богом спосіб. Отже маючи се навязі, тепер застановімся над словами Ісуса, котрі Він сказав до церкви Лаодикій: „Знаю твої діла, що ти ні зимний ні горячий; о, колиб ти був зимний або горячий!" — Одкрите 3:15.

"Кляса, до котрої Він відноситься, влає, що вона робить роботу; але яку? Се що вони зробили, не було в гармонії Божого розпорядження, і тому Він не признав їх. Вони не є цілковито зимні, що показує, що вони визнають свою любов до Господа. Вони не є горячі, що значить, що вони не мають ревності для Господа і Його царства. Слово „горячий" походить від слова „зестос", що значить служити Господу в ревності або в горячій ентузіазмі. А тепер завважмо добрі знані нам факти.

"Старші в різних зборах говорять менше більше так: „Вартова Башта вже забагато говорить про диявольську організацію і про службу; ми не будемо виступати проти клеру і поминь диявольських церков дуже остро, бо можемо образити їх; ми не похваляємо роботи йти від дому до дому з книжками, бо се виглядає нелицько торгівля книжок і є відразом до правди; ми повинні виробляти собі солодкий характер

і розвинути любов; ми повинні сходитися і роздумувати над тим, що є написано в томах Викладів св. Письма, тому що Господь від 1916 року вже не відкриває більше правди для своєї церкви; ми не згаджуємося з тим, що міститься в Вартовій Башті в сих часах, і ми радимо браттям ходити на наші студії і приготуватися стрінути нашого Господа в небі." Для многих такі слова звучать прикрасно. Їм здається, що так поступати є легше і тому многие стають літними.

"Сі що пішли запородаю таких старших, як згадано повисше, не бачуть „видіння"; себто нерозуміють і не оцінюють правди, котру Господь дав своїй церкві, від коли Він прийшов до свого храму. Вони снуть сні і будують палати в повітрі і мріючи, як чудово вони будуть виглядати в царстві. Вони не є "зимні", бо вони не відкинули Господа. Вони лише хочуть оминити критику і наруги світа, що є наслідок ревного і активного служення Господу. Отже такі є двоєдушні і несталі і про них апостол говорить так: „Чоловік двоє душний не статечний у всіх дорогах своїх." (Якова 1:8) Всі мусять признати, що тепер існує така літня класа. Із многих тисяч, що зачисляють себе до теперішньої правди, лише мале число є ревні в службі Господній.

"Декотрі з тих, що зачисляють себе до теперішньої правди, кажуть, що все світло було дане перед 1917 роком і то все, що їм потрібно. Се то само як би вони сказали: Ми є багатими і нічого не потребуємо; ми виробили собі добре ім'я і маємо знаменитий характер, і се запевнює наше спасення; у минулім часі ми були досить активними і нам тепер не треба йти від дому до дому розказувати людям про день пімсти і царство Боже і через се нанести наругу проти правди; Такі переконують себе, що по їх стороні правда або „що благочесте - (є) надбанне." (1 Тимотея 6:5) Такі звичайно вважають себе за личших від їх братів, тому що більше розвинені, і тому входять в клясу описану через пророка: „Стій здалека, не наближайся до мене, бо я святий проти тебе." — Ісаї 65:5.

"Вони не хотять отверто стати проти сатанської організації і прославляти ім'я Єгови перед людьми, тому вони ні зимні ні горячі. Такі були представлені через Ефраїма: „Ефраїм перемішався з народами чужими; Ефраїм, мов палиниця необертана (на жару) спалився." (Осії 7:8) Іншими словами сказати вони є літними, але не готові. Вони вважають себе за святіших від їх братів, і тут знову вони як Ефраїм: „От, я таки збагатів! придбав собі добра, та й у всіх моїх забігах не знайдеся незаконності, що булаб гріхом." (Осії 12:8) Або

ишими словами вони кажуть: „Ми багаті і нічого не потребуємо; ми маємо прекрасний характер, і ніхто не може знайти в нас беззання; отже ми готові до неба.“

“Такі одиниці є гідні пожаловання; тому Господь говорить до них так: „Бо кажеш: Я багатий, і збагатів, і нічого не потрібую; а не знаєш, що ти бідолашний, і мізерний, і вбогий, і сліпий і голий.“ (Одкриття 3:17) Вони думають, що вони багаті, але вони не посідають правдивого багатства віри. (Якова 2:5) Єлиб вони енергійно були заняті в даванні свідчення про Господнє ім'я і Його царство, то се принеслоби зневагу на них. Вони не вважають, так як се Мойсей вважав паруги Христа більшим багатством надскарби і похвали сього світа. (Жидів 11:26) Се показує, що вони не мають доброго ім'я в очах Господа і тому вони є бідні, попри те, що вони вважають себе за багатих. „Добре ім'я (в Господа) ліпше над велике багатство, й добра слава дорожша над золото й срібло.“ (Приповіді Сол. 22:1) Хто хоче бути в Господа добрим, і не дбає о людську похвалу, і не думає про себе за високо, таких Господь представляє, що вони моляться так: „Марноту і неправду далеко держи від мене; ні злиднів ні багатства не давай мені, а живи тільки щоденним хлібом.“ (Приповіді Сол. 30:8) Такі бажання зити волю Божу, і то щоб збудовало їх і запевнило ім Його признание. Але сі, що вважають себе за великих і люблять, щоб їх люди виславляли, сі легко піддаються під облесний вплив світа. Вони не є в добрій ласці з Господом; бо інакше Він не докорявби ім, називаючи їх мізерними, вбогими і сліпими.

“Тому що Господь любить їх, Він каже до них: Ви сліпі, Се значить, що вони не можуть бачити. Вони не можуть видіти, що Господь є в своїм храмі. Їх любов до Господа і Його справи є сліпими і тому вони є сліпі. До сеї самої класи апостол також відноситься, кажучи: „У кого бо нема сього, той сліпий і коротко видючий, забув на очищення давних своїх гріхів.“ — 2 Петра 1:9.

“Вони є голі“ говорить Господь. Нема нічого на них, щоб показувало, їх що вони є в товаристві з ревними і тими, що представляють Господа в день суду і проголошують Його ім'я. (1 Йоана 4:17,18) Вони снять сні, і тому не бачуть і не дорожать теперішньою правдою. „Де нема видіння там народ іде в розтеч.“ — Приповіді 29:18.

“Ходити голим було заборонено законом. Признані слуги Господні мусіли носити одіж, бо по поверховній одіжі пізнавали слуг Божих. (2 Мойсея 20:26; 28:42,43) Мабуть Ісус відноситься до тої самої класи підчас Його приходу до храму, перед Армагедоном, коли Він сказав:

„Ось іду, як злодій блаженний хто чуває, і хоронить одіж свою, щоб неходити йому голим, і щоб не бачили сорому Його.“ — Одкриття 16:15.

“Такі блаженні або* признані мусять носити одіж спасення і весільну одіж і знаходитися під ризами справедливості. Если хтось не має видіння сих великих правд, котрі Бог відкрив своїм людям через Христа, і ругається з них, то певністю, що його нагота є відкрита. Такі не мають весільних одіж, тому що вони не чинять волі Господньої в назначений спосіб. Вони не мають одіжи спасення, бо вони не є з ревними і не служать в ревності Господеві. Вони не є покриті ризами справедливості, тому що вони не є признані Господом. Для тої причини Він докоряє їм і перестерігає їх, кажучи: „Тим то, яко ж літний еси, і ні зимний ні гарячий, викину тебе з уст моїх.“ — Одкриття 3:16.

“Слово „викину“ вжите тут не значить виплювати. Воно значить виблювати яко бритку річ. Так подає в Дияглоті. Коли сі літні отримують повну пересторогу і відмовляться прилучитися до активної сили в Божій організації, щоби прославити Його ім'я, але будуть сполягати на то, що вони зробили в менушині і на їх власну доброту, тоді Господь каже, що Він виблює їх з уст своїх, яко неприємну і відражаючу річ. Його слова перестороги є як найострішого характеру. Тому що Він хоче, щоб вони дотримали своєї умови і зробили своє покликання і вибір певний, тому Він остерігає їх і говорить до них: „Раджу тобі купити в мене золото огнем перочищене, щоб збагатив ся, і білу одіж, щоб зодягнувся, і не було видно сорому наготи твоєї; і мастю від очей намасти очі твої, щоб бачив.“ — Одкриття 3:18.

“Треба завважати, що Господь каже їм купувати в нього. Як може помазанник Господень купувати в Господа? Очевидно, через заплаченне цінні радисного виконання заповідей або приказів, котрі відносяться до часу Його приходу до Його храму. Декотрі будуть чекати аж буде запізно купувати. Ісус не радить тут купувати солодкий і красний характер такий, який преображував Ефраїм, але Він каже: „Купи золото вогнем перочищене.“ Се мусить відноситися до того, що переходить через острі досвітчення. Се правило є ясно зазначено, а іменно: „Многими муками треба нам увійти в царство.“ „Не ест слуга більший пана свого.“ “Ви є покликані йти слідами Його.” Безсумніву, що Господь розуміє під сим, щоб вони купили собі Боже признание ідучи слідами Його і через служення і докорення, яке вони отримують за свою вірність. Сі вірні і послужні Божим заповідям стягають на себе наруги такі, які ввали на Ісуса. — Римлян 15:3.

"Хто надіється, що через тихість і роздумування станеться солодким і лагідним і через це буде мати вхід до царства, такий є ошуканий ворогом. Признання можна набути або купити через вірне послухання до Його приказів; але через таке поступовання вірні звернуть гнів ворога проти себе, яко ж бо написано: „Нехай же випробує мене, я вийду, як золото чистий.“ (Йова 23:10) Добре ім'я можна дістати через цілковите посвячення для справ царства припоручених Його слугам. Признання вірності Господь показує слугі через це, що дає Йому ширші привилеї до діяльності. Таке признання Господа є конче, щоби перебувати в ласці Божій.

"„Білу одіж“ муситься купити від Господа цілком щоби такий міг бути побідителем. Такі шати відрізняють такого яко амбасадора Царя і свідка для Єгови, і його приналежність до вірних Господніх. Таке відрізнання і знання є куплене через заплаченню ціни радісного послухання заповідям Божим.

"Дальше Господь радить тим, котрих Він признає, щоби вони купили собі „масть“ від очей, намастити очі свої, щоб могли бачити. Безнайменшого сумніву можна сказати, що в церкві є члени, що не можуть бачити ясно правди, і тому не можуть вірити і брати участі в праці. Вони потребують масти на очі, щоб могли бачити, інакше Господь не радили їм купувати і вживати її. Факти котрі попирають це закінчення Слова Божого, бачимо в різних зборах, і для того наводимо слідувачий взіреть:

"Старші звичайно є вибрані через слабших в зборі. Деякі з них несуться дуже високо і говорять так: Ми не можемо бачити більшого світла в Божім пляні нині, чим тому дванадцять років назад і тому не годимося з Товариством і з роботою, яку воно виконує. Сі не лише вхилиються від активної служби, але і других відражують так робити. Що ж представляє та масть, котру Господь радить купити тим, що в церкві Лаодикий, і помастити, щоб їх очі бачили? „Масть“ або олій представляє св. духа, котрого овоч є навишша радість і любов. Єсли ж хтось у серцю має огірчення, так се засліплює його очі. (1 Йоана 2:11) Єсли ж хтось має духа критики або опозиції до Господньої роботи на землі, такий не може бачити видіння цих правд, і для того є сліпий.

"Отже, як бачимо, то конче треба з любов'ю віддатися на службу Господню тому що Петро каже, єсли хтось немає сього, такий не бачить далеко, сліпий. (2 Петра 1:9) Хто несамолюбно служить Господу, такий виконує Його заповіді. Знати заповіді не є досить, але треба сповняти їх; а хто сповняє заповіді той дістає

більше світла. „Заповідь Господня пресвітла, очі просвіщає.“ (Псалма 19:8) Всі що широко бажають бути в гармонії з Господом, сі бачуть і моляться: „Отвори очі мої, і побачу дива закону твого!“ — Псалма 119:18.

"Господь обіцяв, що всі послухні, котрі намастять свої очі і радісно будуть чинити Його волю, такі будуть розуміти сі дорогі річі. Між сими річами Він обіцяв, що: „Очі твої будуть бачити вчителів твоїх; і уші твої все будуть чути впомин їх позад себе: Ось дорога, простуй нею! як би ви схибили вправо, чи схибили в ліво.“ — Ісаї 30:20,21.

"Хто вживає божественної масти, той буде бачити видіння ясно. „Очі твої будуть бачити Царя в славі (на Його престолі і в храмі суду)“ (Ісаї 33:17) Сі що знаходяться в храмі і дістали одіж спасення, і зрозуміли що Христос є на своїм престолі, таких очі були помазані божественною мастю і сі говорять словами пророка: „Буду прославляти тебе, бо вислухав мене, і стався спасенням моїм. Камінь, котрого відкинули будівничі; угольним каменем стався. Від Господа се сталося; дивно се в очах наших.“ (Псалма 118:21-23) Сі приготівані річі є для тих, що люблять Бога, тому що вони посідають духа Господнього. (1 Коринтян 2:9) Вони бачуть що ми жиемо в дні, коли ім'я Єгови муситься проголосити всім народам землі і що ся роботу мусить виконати церква. — Ісаї 12:1-6.

"Тому що Господь любить тих, що зробили угоду чинити волю Божу, тому Він докоряє тим, що не є ревні, і кличе їх до покавання; і напідставі сього мусимо заключити, що єсли вони покаються і покажуть синовську ревність: до дому Господнього, такі будуть вповні повернені до Божої ласки. Сі, що отримали нагоду, але не пробудились вповні до їх привилею і не змінили своєї тактики, загублять своє помазаніє і будуть зачислені до великої громади або підуть у цілковиту темряву і загублять усе.

Під Дверми

"„Ось, стою під дверми і стукаю; коли хто почує мій голос, і відчинить двері, то ввійду до нього, і вечеряти му з ним, а він зо мною.“ (Одкрите 3:20) Ісус не стукає до кожного дверей з окрема. Очевидно, що Його слова „ось стою під дверми і стукаю“ відносяться до Його приходу до храму, себто до Його дому. Він стукає, щоби довідатися чи Його слуги сплять, чи чувують. Він прийшов судити свій дім і зробити перелік зі своїми слугами. „Ось, судя перед дверима стоїть.“ (Якова 5:9) Деякі слуги чувують і зараз відповідають на Його стукання. Знов інші є байдужні. Давно тому

Ісус остеріг своїх слуг, кажучи: „Нехай будуть пояснені ваші підперезані, і світильники поза-свічувані, і ви подібні людям, що дожидають пана свого ... щоб, як прийде та постукає, зараз одчинили йому.“ — Луки 12:35,36.

“Хто є так сліпий, що не бачить Господа в Його храмі і є так глухий, що не чує Його стукання, такий не може йти до служби, хіба що Він пробудить ся і отворить свої очі. Ісус напевно вживає ревних і чуйних членів щоб, звернути увагу на їх привилей. Тоді Ісус додає:

“Коли хто почує мій голос, і відчинить двері.” Се значить, если літні почують вість від Господа і стануть ревними (горячими), і отворять двері і прилучаться до „сторожа“ і з одушевленням зачнуть служити Господу оскільки Він дасть нагоди, такі знов отримують Господню ласку. Відвічальність кожної одиниці із дому синів є, щоби зараз по прибудженню ставати активним.

“Господь не силує нікого в ходити в Його службу. Він не потребує нікого; але він дає знак, що Він в храмі і що прийшов час на служення, і тому Він дає кожній одиниці прийняти або відкинути нагоду. Кожний повинен радісно обнимати нагоду до служення і оскільки може з любови голосити вість Єгови і Його Царя. „Хто має заповіді мої і хоронить їх, той любить мене; хто ж любить мене, буде люблений від Отця мого, і я люблю му його, і обявлюсь йому Від казав Ісус і рече йому: Коли хто любить мене, слово моє хоронити ме, і Отець мій любити ме його, і до нього прийдемо, і оселю в нього зробимо.“ Йоана 14:21,23.

“До послушних Господь говорить: „Ввійду до нього і вечеряти му з ним, а він зо мною.“ Котрі вірно чувують над справами Господніми, і коли пробудившись радісно співділають з Господом в проголошенню царства, сі є вельми благословенні. „Блаженні слуги ті, котрих, прийшовши пан, знайде, їх пильнуючих: істинно глаголю вам, що підперезється та й посадовить їх застіл, і, приступивши, послугувати ме їм.“ — Луки 12:37.

“Яку ж їду будуть вірні споживали з Господом? Сю їду приготує Отець небесний через Господа Ісуса Христа, Його Царя, котрий тепер сидить на престолі і чим Він ділиться зі своїми вірними. „Рече їм Ісус: Моя їжа, щоб чинити волю пославшого мене, і скінчити Його діло“. (Йоана 3:34) Істи вечерю з ним значить: Що Ісус прийшов до свого храму в 1918 році і в гармонії з волею Отця запрошує членів свого тіла бути співучастниками в прославленню імені Його Отця і Його царства; відкривати злобу диявольської організації; увільняти в'язнів з неволі; будувати дорогу для людей і збирати каміння спотикнення, і показувати людям доро-

гу життя. Він запрошує своїх послідователів з Лаодикийського періоду брати участь у сій блаженній роботі. Се є царська вечеря і тому царська служба, і се є їда для вірних. Господь тішитися тими, що радісно сповіають Його прикази і виказує своє вдоволення з них. Він вичищує їх, щоб вони приносили офіру Єгови в праведності, що є жертвою хвалення Богу через проголошення Його імені між людьми. — Малахії 3:1-3; Жидів 13:15; Ісаї 12:4.

Побідники

“Тепер стоїть велике питання перед умами всього творива. Година спокуси прийшла на всіх думуючих. Хто є Бог? хто є по стороні Господа? Хто стане по стороні Господа і радісно буде нести чаруги Христа? Хто побідить, через цілковите очищення своїх рук від усього, що належить до диявольської організації, і цілковито віддасть себе на службу Господа?

“До тих, що побідять диявольську організацію і її зводничий і злий вплив, Ісус каже: „Йому дам сісти на престолі моїм, яко ж і я побідив, і сів з Отцем моїм на престолі Його.“ Ісус побідив світ і Його послідователі мусять також побідити. (Йона 16:33) Побідити можна лише через несамолюбне віддання себе Богу і Його Цареві і через несення наруги, котрі ворог накинє на них задля їх вірності до Господа.

“Пам'ятаймо, що вість до Лаодикиї відноситься до тих, що зробили угоду з Господом через жертву. В періоді Лаодикийської церкви виповняються найважніші начерки Божого плану. В сім періоді був даний сотворінню найбільший привилей зі всіх часів. Господь Ісус промовляючи до своїх помазаних братів, говорить так: “Се не є час бути літним. Прийшов останній час і боротьба мусить вестися до останку. Кожний мусить стати по стороні Єгови або по стороні ворога. Будь або зимний або горячий. Стань по стороні ворога отверто або посвятися цілковито Єгови. Если будеш літним, так викину тебе, яко бридку річ; але тому що люблю тебе, для того остерігаю тебе.” Господні слова ясно показують, що хто любить Єгову і Господа Ісуса, той сей час прилучиться до громади, котра радісно співає в честь імені Єгови.

“Нема найменшої надії, щоби нинішній клер, котрий відкинув Господа, міг коли будь бути привернений до повної ласки Божої, і тому вість Лаодикиї не може відноситися до них. Сей факт, що Господь промовляє до тих котрих Він любить, і докоряє їм, і кличе їх повернутися до Нього через їх угоди і бути приверненим до Його ласки, є безперечним доказом, що та вість відноситься до сплджених і помазаних духом, що зблудили, але можуть ще

навернутися. Тому ся вість є найважнішою точкою для помазанників у теперішнім часі.

“Вартова Башта заохочує братів до активної служби, тому що вважає, що се є в гармонії з Божою волею. Одинока ціль задля котрої роблено тут натиск на службу була і є, щоб життєвих помазанників збудити до їх великого привилею величати ім'я Єгови. Жиємо в часі, у котрім ясний розказ є даний, що всі помазанники, котрі хотять отримати Боже признание, мусять проголосувати Його ім'я і розказувати людям про величє діл Його. Бог посадив свого Царя на своїм престолі, і всі вірні, що стануться побідниками, будуть царювати з ним і благословити всі племена землі.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЙ

В яким сенсі Єгова дав Ісусу всю силу на небі і на землі? Що значить слово „амін”? Взявши під розвагу слова апостола Павла і титул Ісуса „вірний і правдивий свідок”, яку думку піддають нам ці слова щодо давання свідчення на землі? 1,2.

О яку провізію постарався Єгова для тих, що перейшли з філадельфійського періоду? До кого є звернена вість, Лаодикій? Яка є ціль тої вістки? Чому вона не є дана для номінальних Християн? 3.

Кому Господь дорікає, і чому? Чому таких помазанників Він заохочує до ревності і чому вони повинні покаятися? 4,5.

Поясни ім'я Лаодикія. Хто є тим „ангелом” про котрого згадується в тім тексті? Кому той ангел служить і як? 6-9.

Що значить вираз „має скоро настати”? Наведи пророчтво пророка Йоїла 2:28,29, і поясни значіння його. 10-13.

Чому жногі, що хотіли взивають ім'я Господнє, то

однак не увійдуть в царство? Поясни чому дехто не може розуміти теперішньої правди. Що значить, що дехто є „ні живий ні горячий”? Серед яких обставин „останок” знаходиться на землі? 14-16.

Поясни чому дехто каже „я багатий, і збагатів і нічого не потребую”? Опіши власну представлену через Ефраїма. Задля якої причини дехто стає літнім? Яку віршеву лекцію можна винести в сім случаю з Мойсейового поведіння? Пристусуй до цього Приповість Соло. 30:8. 17-19.

Опиши значіння „сліпий” і „голий”. 20-23.

Яку вартість тепер має, або в будучинні буде мати, активність у Господній службі з минаючого часу? Від кого і як можна купити „золото вогнем перочищене”? І як можна статися багатим через се? 24-26.

Про яку одєжу згадується в тім тексті і як її можна набути? Що показує, що треба мазти на очі в теперішнім часі, і що побачуть ті, що будуть уживати її? Чого є ознакою огірчення, і як загальною появляється воно? Як можна його побідити? 27-30.

Наведи декотрі дорогі річи, котрі вірні мають нагоду бачити. Які будуть певні наслідки недбалства або відкинення привилею помазанником? 31-33.

Поясни Луки 12:36 і яку стичність се має з Одкровенням 3:20. (а) „Ось стою під дверми і стукаю.” Хто стукає? (б) де? (в) для якої цілі? і чому? 34,35.

Що значить чути Його голос і отворити двері? На які учті і ским будуть ті, що охоче послухають? 36-39.

Яке є тепер рішаче питання, і хто мусить порушити його? Що треба побілити? Яка є дана обітниця і як можна статися побідником? 40,41.

Чому треба бути або живим або горячим? Як Господь показує свою любов до тих, до котрих тут говорить? Покажи (а) як на часі ся вість є, (б) і які великі привилеї, і як великі обітницї. 42-44.

Інтересуючі Питання

ПИТАННЯ: Чи можна доказати, що Марія, мати Ісусова, була єврейкою, і що вона походила з роду Давидового?

ВІДПОВІДЬ: Так; св. Письмо говорить ясно про се. Через уважне досліджування євангелій від св. Луки 3:28-38, можна знати, що Ісус походив з лінії Давида, через свою матір, а не через Йосифа. Знов в євангелії Маттея 1:16 знаходиться родовід Йосифа. Декотрі читачі Біблії можуть, через байдужність, узяти ці обидва списки яко доказ родоводу Йосифа. Але так річ не мається. Різницю може добачити в сих обох списках кожний пильний дослідник. Завважмо, що в Маттея 1:16 є зазначено так: „Яков породив Йосифа, чоловіка Маріиного, що від неї родився Ісус, на прізвисько Христос.”

В сім вершику ясно говорить, що Яків був отцем Йосифа. Знову в євангелії Луки 3:23 читаємо, що ім'я Йосифового отця було Ілия, про котре ім'я в родоводі, записаного через Маттея, зовсім не згадується. Щоби се зрозуміти, то треба мати на увазі, що Йосиф, будучи мужем Марії, був через се лігальним сином (зятем) Ілії, котрий був отцем Марії. Обидва списки доказують, що Марія і Йосиф походили з роду Давидового, але що Марія походила з лінії Натана, сина Давидового, а Йосиф походив з лінії Соломона, також сина Давидового. Се все сталося точно після волі Божої. Тому, що Соломон шукав інших богів і через се став невірним Господу, для того з його лінії не вийшов Той, що мав засісти на престолі Давидового.

вім. Про Ехонія Йоакименка, котрий походив з лінії Соломонової і котрий також відступив від Господа, пророк (Еремія 22:30) пише так: „Так говорить Господь: Запишіть сього чоловіка, як бездітного, як чоловіка нещасного через увесь вік його, бо ніхто з його роду не буде сидіти на Давидовім престолі і в Юдеї

царювати.” Наш Господь не походив з лінії Соломонової, але з роду Соломонового брата, Анатана. З Соломонової лінії вийшов лишень лігальний отець, виховник Ісуса, Йосиф. Отже Біблія ясно доказує, що Марія мати Ісусова, була Жидівкою і походила з роду Давидового.

Тексти і Коментарі на Освідчення

Середа 2-го січня

«І не мають вони спокою бень і ніч, говорячи: Свят, свят, свят Господь Бог вседержитель, що був єсть. і прийде.» — Откриттє 4:8.

БОЖА організація хвалить Його за се чим він є. Він є всемогутим Богом і Його сила немає границь. Він був Всемогутим Богом Авраама, Ісаака, Якова і всіх святих пророків. Він є “Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа”, “Отець милосердя і Бог всякої потіхи.” Він є святий; і коли Його гнів буде висказаний проти бога сього світа, всім часі ніхто не буде міг остоятися перед Ним. Він тільки є всемогутим Богом сил, і що всі вороги Його мусять упасти перед походом Його армії. Коли він піде до акції, проти організації сатани, то вона до щаду буде знищена. Його велика сила і Його маєстат не дасться порівнати з другими.

Середа 9-го січня

«Мертві небудуть хвалити Господа Ми ж будемо прославляти Господа від нині по віки. Хвалити Господа.» — Псалма 115:17,18.

ІМЯ Єгови Бога є гідне всякої хвали. Він є повним разом несамозлюбства. „Ми, котрі застанемося живими до приходу Господнього”, маємо привілля благословити Його тепер „від нині” через показування Його хвали. Його імя від тепер буде на всегда вивішене. Невидимі сотворіння для чоловіка будуть хвалити Його. А всі уряди нової землі, рівнож всі сотворіння будуть піддані і будуть славити Його святе імя. Високі гори піднесуть свої могучі голови з пісню слави. Широкі поля будуть давали славу імені Бога. Лісні дерева, приєднані шатю краси, будуть радували; всяке живуче сотворіння котре відихає життям звучить разом одним хором з пісню на „славу Господню.”

Середа 16-го січня

«Щоб однодушно, одними устами славляти Бога й Отця нашого Ісуса Христа.» — Римлян 15:6.

ПОМАЗАНЦІ Бога Єгови мають певну причину щоби співати славу імені Його. Повежи відношення їх яко синів дає їм привілля давати свідчення на славу імені Його. Він їх припасовив до своєї родини і зробив їх молодшими братами Ісуса Христа. Він їм дав задаток

свого духа, і на ослівях їх вірності в пробах, Він зробить їх спів-наслідниками із своїм возлюбленим Сином. Між ними а Єговою існує близьке спорідненне, о них несамозлюбний Отець старастся яко о синів своїх, а привілля синів і відвічальність відносно Отця є щоби всегда були йому послужні і вірні. Любов і довіра до свого Отця помазанців провадить їх щоби несли свідчення світу на славу їх великого Добродія і Життя — давця.

Середа 23-го січня

«Господь бо — сила моя, й після моя — Господь; він стався мені спасенням.» — Ісай 12:2.

ЄГОВА є котрий спасає. Не робить різниці як хтось є бути вірний і не робить різниці як хтось може говорити добре о своїм браті або ні, правдиві помазанці небудуть під впливом жадного брата, але будуть визнавали що їх сила є в їх Господі і що тільки Він оден може дати їм спасення. Через сполитання на Його вповні вони будуть давати свідчення на славу імені Його. Бог дав їм пізнати свою силу. Він постарався в оден раз спасення для них через котру вони є узнані певних спасення. В сполитанню на Нього вони співають: „Оце Бог — спаситель мій: я вповаю на Нього й не боюся.”

Середа 30-го січня

«Прославляю тебе за зате, що так предивно сотворений.» — Псалма 139:14. [Англ. переклад.]

МІ тільки повинні приглянутися на чоловіка і зобачимо як предивним він є творивим. Як штучно електричний систем чоловіка є облуманий, нічого неможливо прирівняти до чоловічого нервового систему. В голові має мозок, де є склад волі і розуму. Для здорово-думаючого чоловіка трудно собі уявити зручність чоловічого апарату, котрому нічого не бракує, Хто ж був сей що його так чудово сформував. Надзвичайного знання і здібности було потреба щоби сотворити чоловіка. Божий пророк дає узнання: „Розуміння, татто — дивне, надто високе для мене, нездолю збагнути його.” Іще більше пречудним творивим буде скомплітований Христос, котрого єдиність є представлення через людське тіло і його членів. Яку ж славу се принесе для Сотворителя.

Середа 6-го лютого

«Визнається бо твоя мій життєвє лучша» устї мїї про-
сївєши мїї мутї тебе.» — Псалма 63:3.

Ті слова вивізані через Давида, котрого імя озна-
чає олюблений і котрий представляв Ісуса, олю-
бленого Сина Божого. Угоду котру Бог зробив з Дави-
дом котра відноситься і представляє угоду між
Богом з Нього возлюбленим Сином, Христом Ісусом.
Ця угода включає що ми називаємо „незмінної милості,
як обіцяв Давидові.” (Ісаї 55:3) Життєве слово „ми-
лості” яке є тут ужите має то саме значіння що
„любов” і має азначіння добродійства які Єгова показує
своєму Возлюбленому, Христу, включаючи разом Ісуса
Газову і тих котрих Єгова справив, вишив і помазав
своїм духом Яко членів Христового тіла. Понеж лю-
бов того рода є більша як тілесна, ті члени приносять
„жертву хвалення без перестанку Богу, се єсть овош
уст, що визнають імя Божє.”

Середа 13-го лютого

«Щоб зявилася чесноти Покликаючого вас із темря-
ви і вимє своє світло.» — 1 Петра 2:9.

ГЛОДЬ покликав своїх людей із темряви в тії цілі
щоб висили Його імя. Скорше чим ціле людство
в нії мають виділи, о Божє великий благодати і цілі.
Цілі в Божєй темряві. Кожний котрий буде
триматися суворо тепер і постане вірний аж до кінця,
небачить трикоф Єгови і спазенне диявольської органі-
зації вавони, котре буде рішенням побідою на Його
славу і честь. А їх нагородою буде вічне перебування
в домі Господнім. Їх повинність і благословення при-
виділяти на своїх свїх-братів і працівників на
землі щоб могли разом залучити через брання ниль-
ної участі в службі Єгови в показуванню Його слави і
чести.

Середа 20-го лютого

«Відали всеке беззаконство в приверки благость, а
як приносити мємо жертву уст наших.» — Осїї
14:3.

ПРОФ Ісаїя описує о серафимі, котрий взяв жарі-
ючий уголь із Господнього жертівника, і притор-
кнувся ним уст Божого слуги і сказав: „Приторкнувся
оце до твоїх уст, і взята від тебе беззаконність твоя й
з грєха твого ти очищений.” Сей образ має дійсне
виконсьєє ся відносно них, помазанці Єгови з довіри,
просить Його щоб їх прийав до своїй благодати, і такі
принесуть жертву уст своїх. Ми устами Бога просла-
вляємо, слава є в устах наших. Се азначить що помаза-
нці мають дати сплу співати пісню Єгови. „Буду про-
славляти імя Божє піснями, величати Його. Буде се
досїдше Господеві лат бики, нах тела рогате з роско-
дєвнїи ратидями.” — Псалма 69:30,31.

Середа 27-го лютого

«Цїло зрєла поканились добі і сїсєлєтї мє неспє-
лєтї; вона спїсєлєтї мє імя твое.» — Псалма 66:4.

КОЛИ побудуєш різ людський внової встануть на
світє дорогу великого Царя, і будуть поступати
по нїй аж до кінця і цілковитого примирєння з Богом,
всім часє ціла земля буде наповнена зявним слави Бо-
га так як море водами наповнено. В той час всі люди
побачуть маєстєт і славу великого Бога Єгови. Через
цілковите примирєння з Богом, вони будуть радуватися
вічним миром і не будуть маєти більше страху відносно
доброби і смерті. Вони будуть відбитєм образу і подо-
бія Божого і будуть спїсєлєтї їх благословєнствє віз
Нього через Христа. Вони будуть огріті любовію Єго-
ви і радістю, вони будуть співати в честь імени Нього
і поклавши перед Нього славним підніжком.

Середа 6-го марта

«Боги забуду тебе, Єрусєлєм, нехай прєсу руку
мєю відїмє в мєнє! Некий язык мїй прилине до гор-
танї мєєї.» — Псалма 137:5,6.

ВАНІОНСЬКІЯ систем старєється ставити ріжного
роза перешкоди в праці Господній. Один із спосо-
бів його є щоб запросити дітей Божих до миру з собою,
щоб їм свої пісні співали. Деякі що сталися невірні
в їх помазанні, говорять до помазанців котрі неспїсє-
лєтї співати пісню на славу імени Єгови, говори-
чи: „Чому ми повинні мати вісьне зглядє до помил-
ного клєру? Тим будемо могли їм помочі. Чи ми не-
повинні жити в мирі з ними і співати їм нашу пісню?”
„Нї!” відповідають вірні з останка, „ми будемо співати
тільки самому нашому Богу. Бо в инїй спосіб язык
мїй прилине до гортанї мєєї.” Вони нехотять пода-
вати помічну руку ворогові. Вони стають по стороні
Єгови мовби з крємїя мали свої чола. Вони співують
пісню радости на славу імени Нього котра вплине без-
настанно з їх уст.

Середа 13-го марта

«Зяїцу іля Твое братїю моєму, посєрєд цєркєи
спїсєлєтї мє славу Твое.» — Жувїє 2:12.

А П. Павло застєсовує єї пророчє слова до Ісуса. Гє-
споль Ісус підчас свого побуття на землі, не парївав
на свою долю говорячи що Він вже бажави щоб Його зло-
лєтї і смутєк скїнчїлєся, щоб мїг лє найскорше пїй-
ти зі світє до дому на відпочїнок. Не тільки що Він
сього не говорив, але Його діла і поступованє непока-
зують що Він щось подібного мав на думї. Він прий-
шов працювати, що азначує служити. При закїнчєнїю
Його мїссїї Він сказав до небєсного Отця: „Я просла-
влю Тебе на землі;” відносно своїх учеників. Його бра-
тів Він додав: „Обїявї імя твое людям, що дав єси мєнє
з світє.” Він через ціле своє життє спїсєлєтї на славу
імени Єгови.